

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรีเขต 1
THE ROLE OF SCHOOL ADMINISTRATORS IN PROMOTING THE DIGITAL
TECHNOLOGY COMPETENCIES OF TEACHERS UNDER
LOPBURI PRIMARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE 1

วัชรพงษ์ ไม้จันทร์ดี¹, ปนิดา เนืองพะยอม², และชูชาติ พะยอม³

Watcharapong Maichandi¹, Panida Nuengphanom², Choochart Phayom³

Corresponding Author E-mail: dragonbank482531@gmail.com

Received: Dec 08, 2025; Revised: Jan 20, 2026; Accepted: Feb 04, 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรีเขต 1 2) เปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรีเขต 1 จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษาเป็นการวิจัยเชิงปริมาณกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยนี้ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรีเขต 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 315 คน แบ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 95 คน และครูจำนวน 220 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีแอลเอสดีของฟิชเชอร์

ผลการวิจัยพบว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรีเขต 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามเพศในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : สมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัล, ส่งเสริม, บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

¹Student in Master of Education Degree, Educational Administration, Thepsatri Rajabhat University.

²ที่ปรึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

²Advisor, Faculty of Education, Thepsatri Rajabhat University.

Abstract

This research aims to 1) study the role of school administrators in promoting the digital technology competencies of teachers under the Lopburi Primary Educational Service Area Office 1, and 2) compare these roles when classified by gender, work experience, and school size. The sample group consisted of 315 respondents, including school administrators and teachers under Lopburi Primary Educational Service Area Office 1 in the 2025 academic year. They were selected using simple random sampling. The instrument for data collection was a questionnaire. Data were analyzed using frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, t-test, one-way ANOVA, and Fisher's LSD method.

The research results revealed the following: Overall, the role of school administrators in promoting teachers' digital technology competencies was at a high level. When classified by work experience and school size, the overall roles were significantly different at the .05 level. However, when classified by gender, no significant difference was found.

Keywords : Digital Technology Competency, Promotion, The Role of School Administrators

บทนำ

ในยุคดิจิทัลที่สังคมและเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง มนุษย์จำเป็นต้องพัฒนาความรู้และทักษะเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูลและนวัตกรรม การรู้เท่าทันและสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจึงเป็นสมรรถนะสำคัญของการดำรงชีวิต การเรียนรู้ และการทำงานในศตวรรษที่ 21 การพัฒนามนุษย์ในยุคดิจิทัลมิได้เป็นเพียงการเตรียมพร้อมสำหรับอนาคตเท่านั้น หากแต่เป็นการปรับกระบวนการเรียนรู้และการทำงานเพื่อรับมือกับความไม่แน่นอนและความท้าทายที่เกิดขึ้นตลอดเวลา (พระครูสุนทรมหาเจติยานุรักษ์. 2567: 14) นโยบาย “ประเทศไทย 4.0” และยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) ของประเทศไทยได้เน้นความสำคัญของการพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม และศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะในระบบการศึกษา ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างทักษะดิจิทัลของครูให้สามารถจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในสังคมยุคใหม่ (ภัทรพันธุ์ นิธิวิรัตน์สกุล. 2566: 14)

สอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งให้ความสำคัญต่อการพัฒนาสมรรถนะครูด้านภาษาและเทคโนโลยีดิจิทัล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2562) รวมถึงนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ที่มุ่งส่งเสริมสมรรถนะดิจิทัลของครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยอ้างอิงมาตรฐานสากลอย่างกรอบสมรรถนะ ICT สำหรับครูขององค์การยูเนสโก ซึ่งประกอบด้วย 3 ระดับ ได้แก่ การได้รับความรู้ การประยุกต์ความรู้ และการสร้างความรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2567) ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำทางวิชาการและการบริหารจึงมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางและสร้างระบบสนับสนุนการพัฒนาครู ทั้งด้านสภาพแวดล้อมการใช้เทคโนโลยี การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงนวัตกรรม และการยกระดับทักษะวิชาชีพของครูให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางดิจิทัลซึ่งมีส่วนช่วยเสริมสร้างทักษะสำคัญของผู้เรียน เช่น การคิดเชิงวิพากษ์ การแก้ปัญหา และการทำงานร่วมกัน (ภัทรานิชชัญญะ พุฒิเรือง. 2565) อย่างไรก็ตาม ในสภาพปัจจุบันยังพบปัญหาและข้อจำกัดหลายประการเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของครู ซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลและการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ ครูบางส่วนยังขาดความรู้ความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเป็นระบบ ใช้เทคโนโลยีในลักษณะพื้นฐานหรือเป็นเพียงเครื่องมือประกอบการสอนมากกว่าการออกแบบการเรียนรู้เชิงนวัตกรรม นอกจากนี้ ยังพบปัญหาด้านทักษะการเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้และบริบทของผู้เรียน รวมถึงการขาดความมั่นใจในการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ

จากสภาพปัญหาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีบทบาทในการส่งเสริมสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครูอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ครูสามารถพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลที่ตอบสนอง คุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของยุคดิจิทัล ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครูในสถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 โดยศึกษาว่าผู้บริหารมีบทบาทในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของครูในระดับใด การศึกษานี้จะนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครูในสถานศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการการศึกษาและเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนที่ตอบโจทย์ความต้องการในยุคปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 มีขอบเขตการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับดังนี้

1. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทผู้บริหารสถานศึกษา

ความหมายของบทบาทผู้บริหารสถานศึกษา

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2548: 2) ได้ให้นิยามว่า ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งในบทบาทการบริหารสถานศึกษา ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาต่าง ๆ ที่จัดการศึกษาระดับปฐมวัย ขั้นพื้นฐาน และอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าระดับปริญญา ไม่ว่าจะเป็นสถานศึกษาของรัฐหรือเอกชน โดยมีหน้าที่หลักในการบริหารจัดการและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

รุ่ง แก้วแดง (2564) ได้ชี้ให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการปฏิรูปการศึกษาระดับสถานศึกษา งานวิจัยหลายชิ้นได้ระบุว่า ผู้บริหารที่ให้ความเอาใจใส่ต่อการทำงานวิชาการ ชุมชนในการพัฒนาการเรียนการสอน มีคุณธรรม และมีภาวะผู้นำ ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการศึกษาในสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ

สรุปได้ว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งบริหารในสถานศึกษา มีหน้าที่หลักในการจัดการและพัฒนาคุณภาพการศึกษาในทุกระดับและทุกสังกัดผู้บริหารมีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนและปฏิรูปการศึกษาระดับสถานศึกษาให้เกิดความก้าวหน้าการมีความรับผิดชอบด้านวิชาการ คุณธรรม และภาวะผู้นำของผู้บริหาร เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ

ความหมายของการส่งเสริมพัฒนาครู

นาริรัตน์ รักวิจิตรกุล (2560: 21) อธิบายว่า การส่งเสริมพัฒนาครูหมายถึงกระบวนการที่ครูได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตามลำดับขั้นของอาชีพครู เพื่อให้มั่นใจว่าครูจะมีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นต่อการสอนในบริบทที่สังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งล้วนมีผลกระทบโดยตรงต่อกระบวนการเรียนรู้และการสอน

ทัศนีย์ บุญแรง (2561: 5) กล่าวว่า การส่งเสริมพัฒนาครูหมายถึงการดำเนินงานที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างความรู้ ความสามารถ และทักษะในการสอนและปฏิบัติงาน ตลอดจนการส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการทำงานและวิชาชีพครู รวมถึงการพัฒนาบุคลิกภาพและคุณธรรมที่สะท้อนถึงความเป็นครูที่ดี

สรุปได้ว่า การส่งเสริมพัฒนาครูคือกระบวนการเสริมความรู้ ทักษะ และสมรรถนะให้ครูสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพในบริบทที่เปลี่ยนแปลง รวมถึงการส่งเสริมการสะท้อนตนเอง การอบรม และการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพการสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

2. แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครู

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564) กำหนดสมรรถนะดิจิทัลของครูเป็นกรอบการพัฒนาอย่างเป็นระบบ 3 ระดับ 7 ขั้น ตั้งแต่พื้นฐานถึงขั้นสูงแต่ละระดับมุ่งพัฒนาครูทั้งด้านความรู้ ทักษะ และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสมเพื่อยกระดับศักยภาพครูให้สามารถจัดการศึกษาและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

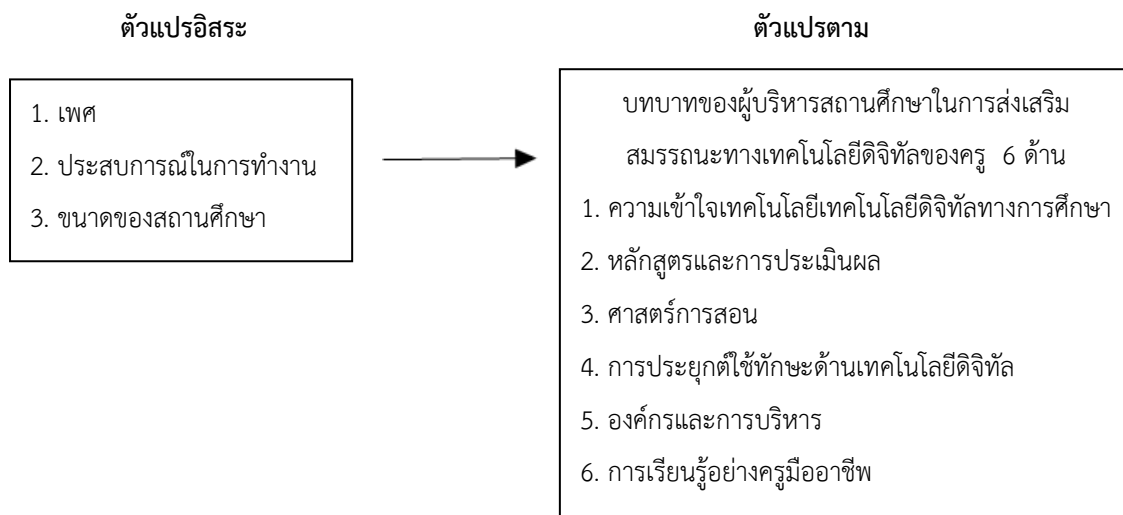
ยูเนสโก (2018: 16) ได้พัฒนากรอบสมรรถนะ ICT มุ่งพัฒนาครูให้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ครอบคลุม 6 ด้านสำคัญกำหนดการพัฒนาครูเป็น 3 ระดับ ได้แก่ การรับรู้ความรู้ การเข้าใจเชิง

ลึก และการสร้างสรรค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อพัฒนาครูจากผู้ใช้เทคโนโลยีไปสู่ผู้นำการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลและสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

สรุปได้ว่าการส่งเสริมสมรรถนะดิจิทัลของครูคือการพัฒนาครูอย่างเป็นระบบทั้งด้านความรู้ ทักษะ และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีมุ่งยกระดับครูจากผู้ใช้เทคโนโลยีไปสู่ผู้สร้างสรรค์นวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อให้ครูเป็นผู้นำการเรียนรู้และสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพในยุคดิจิทัลอย่างยั่งยืน

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำมาจาก องค์ประกอบสมรรถนะเทคโนโลยีดิจิทัลของครู (UNESCO ICT Competency framework for teachers) ตามกรอบสมรรถนะ 6 ด้าน ของ ยูเนสโก (UNESCO. 2018) ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดสากลที่มีความเป็นระบบ ครอบคลุม และเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี 1 จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 130 คน และ ครู จำนวน 1,345 คน รวมทั้งสิ้น 1,475 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สูตรของทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ยอมให้มีความคลาดเคลื่อน .05 ในการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Yamane. 1973) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 315 คน แต่เนื่องจากผู้บริหารมีจำนวนน้อยกว่าครู ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง 30 : 70 โดยเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ร้อยละ 30 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ได้จำนวน 95 คน และครู ร้อยละ 70 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ได้จำนวน 220 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาคุณภาพเครื่องมือผู้วิจัยนำผลของการปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญมาแก้ไขและได้ค่า IOC มีค่าเท่ากับ 1 ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha-Coefficient) ได้วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับพบว่ามีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.986 โดยเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ เพศ ประสบการณ์ทำงานและขนาดของสถานศึกษาลักษณะเป็นแบบสอบถาม

แบบเลือกตอบ (Check List) ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมสมรรถนะทางเทคโนโลยีทางดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรีเขต 1 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. ขออนุญาตจากคณะกรรมการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรีเขต 1

2. เมื่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรีเขต 1 อนุญาตให้เก็บข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการขออนุญาตจากคณะกรรมการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรีเขต 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างให้การตอบแบบสอบถาม

3. จัดส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล ไปยังโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรีเขต 1 แบบสอบถามจำนวน 315 ชุด โดยเป็นการตอบแบบสอบถามผ่านระบบออนไลน์ Google form เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

2. วิเคราะห์ข้อมูลการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในเครือสวนกุหลาบวิทยาลัย โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายด้านและภาพรวม

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกรณีสองกลุ่ม ได้แก่ เพศ โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test independent) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกรณีสามกลุ่มขึ้นไป ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดสถานศึกษา โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงดำเนินการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้การตรวจสอบความแตกต่างโดยวิธีการแอลเอสดีของฟิชเชอร์

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย เพศ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดของสถานศึกษา

สถานภาพ	จำนวน (n = 315 คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1) ชาย	109	34.6
2) หญิง	206	65.4
2. ประสบการณ์ในการทำงาน		
1) น้อยกว่า 5 ปี	87	27.6
2) 5-10 ปี	103	32.7
3) มากกว่า 10 ปี	125	39.7
3. ขนาดของสถานศึกษา		
1) ขนาดเล็ก (นักเรียน 119 คนลงมา)	139	44.1
2) ขนาดกลาง (นักเรียน 120 – 719 คน)	141	44.8

สถานภาพ	จำนวน (n = 315 คน)	ร้อยละ
3) ขนาดใหญ่ขึ้นไป (นักเรียนตั้งแต่ 720 คนขึ้นไป)	35	11.1

จากตาราง 1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 65.4 ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 39.7 และ ขนาดของสถานศึกษาขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 44.8

ตารางที่ 2 ระดับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ในภาพรวม

บทบาทของผู้บริหารการศึกษา	ระดับบทบาท		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ความเข้าใจเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษา	4.22	0.16	มาก
2. หลักสูตรและการประเมินผล	4.17	0.14	มาก
3. ศาสตร์การสอน	4.62	0.18	มากที่สุด
4. การประยุกต์ใช้ทักษะด้านดิจิทัล	4.32	0.18	มาก
5. องค์กรและการบริหาร	3.99	0.38	มาก
6. การเรียนรู้อย่างครีเอทีฟ	4.24	0.09	มาก
ภาพรวม	4.22	0.16	มาก

จากตาราง 2 พบว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.16) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านศาสตร์การสอน ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.18) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านการประยุกต์ใช้ทักษะด้านดิจิทัล ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.18) และด้านการเรียนรู้อย่างครีเอทีฟ ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.09) ตามด้วยด้านความเข้าใจเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษา ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.16) ส่วนด้านหลักสูตรและการประเมินผล มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.14) อยู่ในระดับมาก และด้านองค์กรและการบริหาร มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.38)

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในส่งเสริมสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

บทบาทของผู้บริหารการศึกษา	เพศ				t	p
	ชาย		หญิง			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ความเข้าใจเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษา	4.20	0.15	4.23	0.16	-1.644	.101
2. หลักสูตรและการประเมินผล	4.16	0.14	4.17	0.14	-0.593	.554
3. ศาสตร์การสอน	4.62	0.18	4.63	0.19	-0.438	.662
4. การประยุกต์ใช้ทักษะด้านดิจิทัล	4.32	0.18	4.32	0.18	0.100	.920
5. องค์กรและการบริหาร	4.01	0.40	3.98	0.37	0.555	.579
6. การเรียนรู้อย่างครุมี้อาชีพ	4.22	0.16	4.22	0.16	0.238	.812
ภาพรวม	4.24	0.10	4.24	0.09	-0.171	.864

*p ≤ .05

จากตาราง 3 พบว่าบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในส่งเสริมสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 1 จำแนกตามเพศ และภาพรวมรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

บทบาทผู้บริหารสถานศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	ประสบการณ์ในการทำงาน				
		SS	df	MS	F	p
1. ความเข้าใจเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	.050	2	.025	.996	.371
	ภายในกลุ่ม	7.881	312	.025		
	รวม	7.932	314			
2. หลักสูตรและการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	.035	2	.017	.872	.419
	ภายในกลุ่ม	6.238	312	.020		
	รวม	6.273	314			
3. ศาสตร์การสอน	ระหว่างกลุ่ม	.179	2	.089	2.684	.070
	ภายในกลุ่ม	10.396	312	.033		
	รวม	10.575	314			
4. การประยุกต์ใช้ทักษะด้าน ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	.018	2	.009	.280	.756
	ภายในกลุ่ม	10.280	312	.033		
	รวม	10.298	314			
5. องค์กรและการบริหาร	ระหว่างกลุ่ม	22.175	2	11.088	148.526	.000*
	ภายในกลุ่ม	23.291	312	.075		
	รวม	45.466	314			
6. การเรียนรู้อย่างครีเอทีฟ	ระหว่างกลุ่ม	.097	2	.048	1.977	.140
	ภายในกลุ่ม	7.627	312	.024		
	รวม	7.724	314			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	.733	2	.367	54.720	.000*
	ภายในกลุ่ม	2.090	312	.007		
	รวม	2.823	314			

*p ≤ .05

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายค่าของบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ภาพรวม

ประสบการณ์ในการทำงาน	น้อยกว่า 5 ปี		5-10 ปี	มากกว่า 10 ปี
	$\bar{x}$	4.17	4.29	4.25
น้อยกว่า 5 ปี	4.17		0.12*	0.08*
5-10 ปี	4.29			0.04*
มากกว่า 10 ปี	4.25			

*p ≤ .05

จากตาราง 5 พบว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่ามีค่าความแตกต่างจำนวน 3 รายคู่ ได้แก่ 1) ระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปีกับกลุ่มที่มีประสบการณ์ทำงาน 5-10 ปี 2) ระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปีกับกลุ่มที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี และ 3) ระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์ทำงาน 5-10 ปีกับกลุ่มที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

บทบาทผู้บริหารสถานศึกษา	ขนาดของสถานศึกษา					
	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ความเข้าใจเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	.097	2	.048	1.929	.147
	ภายในกลุ่ม	7.835	312	.025		
	รวม	7.932	314			
2. หลัก สูตร และ การประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	.030	2	.015	.755	.471
	ภายในกลุ่ม	6.243	312	.020		
	รวม	6.273	314			
3. ศาสตร์การสอน	ระหว่างกลุ่ม	.097	2	.049	1.446	.237
	ภายในกลุ่ม	10.478	312	.034		
	รวม	10.575	314			
4. การประยุกต์ใช้ทักษะด้านดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	.133	2	.067	2.047	.131
	ภายในกลุ่ม	10.165	312	.033		
	รวม	10.298	314			
5. องค์กรและการบริหาร	ระหว่างกลุ่ม	36.470	2	18.235	632.438	.000*
	ภายในกลุ่ม	8.996	312	.029		
	รวม	45.466	314			
6. การเรียนรู้อย่างครุมีมืออาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	.057	2	.029	1.164	.313
	ภายในกลุ่ม	7.667	312	.025		
	รวม	7.724	314			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	.733	2	.367	54.720	.000*
	ภายในกลุ่ม	2.090	312	.007		
	รวม	2.823	314			

*p ≤ .05

จากตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครู จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า เมื่อพิจารณาในภาพรวมและรายด้านองค์กรและการบริหารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่ด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านความเข้าใจเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษา ด้านหลักสูตรและ

การประเมินผล ด้านศาสตร์การสอน ด้านการประยุกต์ใช้ทักษะดิจิทัล และด้านการเรียนรู้อย่างครีเอทีฟ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัล ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ในด้านภาพรวม จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

ขนาดของสถานศึกษา		ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่ขึ้นไป
	$\bar{x}$	4.17	4.29	4.33
ขนาดเล็ก	4.17		0.12*	0.16*
ขนาดกลาง	4.29			0.04*
ขนาดใหญ่ขึ้นไป	4.33			

* $p \leq .05$

จากตาราง 7 พบว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ในด้านภาพรวม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่ามีความแตกต่างจำนวน 3 รายคู่ ได้แก่ 1) ระหว่างสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดกลาง 2) ระหว่างสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ขึ้นไป และ 3) ระหว่างสถานศึกษาขนาดกลางกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ขึ้นไป

อภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 อยู่ในระดับมากทุกด้าน เนื่องมาจากผู้บริหารมีนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีการสนับสนุนทรัพยากร สื่อ อุปกรณ์ และการพัฒนาศักยภาพครูอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งตระหนักถึงความจำเป็นของการปรับตัวทางการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมดิจิทัล สะท้อนให้เห็นถึงการตระหนักถึงความสำคัญของเทคโนโลยีดิจิทัลต่อการจัดการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านศาสตร์การสอน ซึ่งแสดงว่าผู้บริหารสนับสนุนการใช้สื่อดิจิทัลและเครื่องมือที่หลากหลายเพื่อพัฒนากระบวนการสอน ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่ตอบสนองต่อความแตกต่างและการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับ ศุภกฤต ดิษฐสุวรรณ (2566: บทคัดย่อ) ที่พบว่าการพัฒนาสมรรถนะเทคโนโลยีของครูทำให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ด้านการประยุกต์ใช้ทักษะดิจิทัล อยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหารส่งเสริมให้ครูใช้เครื่องมือดิจิทัล เช่น คอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ และแพลตฟอร์มออนไลน์ สอดคล้องกับ ทิพวรรณ ร่มขาว และคณะ (2567: บทคัดย่อ) ที่พบว่าครูมีทักษะด้านคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับมากในโรงเรียนที่ผู้บริหารสนับสนุนอย่างเพียงพอ ส่วนด้าน การเรียนรู้อย่างครีเอทีฟ อยู่ในระดับมากเช่นกัน เนื่องจากผู้บริหารสนับสนุนให้ครูเข้าร่วมอบรม พัฒนาทักษะดิจิทัล และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ พัทรินทร์ โกสมพันธุ์ และชลารณ สุวรรณสัมฤทธิ์ (2567: บทคัดย่อ) ที่ระบุว่าการพัฒนาครีเอทีฟในยุคดิจิทัลเป็นบทบาทสำคัญของผู้บริหาร ด้านความเข้าใจเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษา อยู่ในระดับมาก ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ คำนึงถึงจริยธรรมและความปลอดภัยทางดิจิทัล สอดคล้องกับ วรรณรัฐ ลิ้มละมัย (2567: บทคัดย่อ) ที่พบว่าโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมความเข้าใจเทคโนโลยีของครู ในขณะที่ด้าน หลักสูตรและการประเมินผล อยู่ในระดับมาก ผู้บริหารสนับสนุนการใช้เครื่องมือดิจิทัลประเมินผู้เรียนและออกแบบหลักสูตรที่สอดคล้องกับข้อมูลจริง สอดคล้องกับ ศรุตตา แวสุวรรณ และอุไร สุทธิแย้ม (2564: บทคัดย่อ) ที่พบว่าผู้บริหารมีบทบาทเด่นในด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการประเมินผลการเรียนรู้ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านองค์กรและการบริหาร แต่อยู่ในระดับมาก ผู้บริหารจัดสรรงบประมาณ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และ

กำหนดบุคลากรดูแลระบบ เทียบได้กับข้อค้นพบของ สุณีย์ มูลสุตา และคณะ (2567: บทคัดย่อ) ซึ่งระบุว่าการจัดการทรัพยากรโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้

ผลการเปรียบเทียบพบว่า เพศ ไม่มีผลต่อความคิดเห็นต่อบทบาทผู้บริหาร ซึ่งสอดคล้องกับ วิลาสินี สุขอนันต์ (2567: บทคัดย่อ) ที่พบผลลักษณะเดียวกันอาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษา และครู ทั้งเพศชายและเพศหญิง ต่างมีความเห็นว่าบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมสมรรถนะดิจิทัลขึ้นอยู่กับนโยบายการศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ และความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีมากกว่าความแตกต่างทางเพศ ส่งผลให้การปฏิบัติงานของผู้บริหารทั้งสองเพศมีลักษณะไม่แตกต่างกัน ส่วน ประสิทธิภาพการทำงาน มีผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในด้านองค์การและการบริหาร ครูที่มีประสบการณ์มากมักเห็นถึงความสำคัญของระบบสนับสนุนที่ยั่งยืน สอดคล้องกับ วรธรรมล ปัญญาทิพย์ (2565: บทคัดย่อ) ที่พบว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์สูงมีบทบาทด้านเทคโนโลยีเด่นกว่า ขนาดของสถานศึกษา มีผลต่อบทบาทผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะด้านองค์การและการบริหาร โรงเรียนขนาดใหญ่มีทรัพยากรพร้อมกว่า ส่งผลให้ผู้บริหารส่งเสริมสมรรถนะดิจิทัลของครูได้ดีกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก สอดคล้องกับ UNESCO (2018) และงานวิจัยของ ยุกาวรัตน์ ชันติกรม (2565: บทคัดย่อ) ที่ชี้ว่าโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรคือปัจจัยสำคัญของการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครู

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านความเข้าใจเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษาผู้บริหารควรส่งเสริมให้ผู้บริหารนำนโยบายด้านเทคโนโลยีดิจิทัลจากระดับกระทรวงหรือเขตพื้นที่มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้นเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจด้านการใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม การตระหนักถึงผลกระทบ และการประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลดิจิทัลให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการจัดการศึกษา

1.2 ด้านหลักสูตรและการประเมินผลควรส่งเสริมให้ผู้บริหารนำนโยบายด้านเทคโนโลยีดิจิทัลจากระดับกระทรวงหรือเขตพื้นที่มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาครูอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง เพื่อยกระดับความเข้าใจเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษาให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

1.3 ด้านศาสตร์การสอน ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ผู้บริหารสนับสนุนครูในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและเป้าหมายการเรียนรู้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้นเพื่อเสริมประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาสื่อการสอน การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เชิงปฏิสัมพันธ์ และยกระดับคุณภาพกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล

1.4 ด้านการประยุกต์ใช้ทักษะด้านดิจิทัล ผู้บริหารควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารทางการศึกษา เช่น โปรแกรมสนทนาออนไลน์และสื่อสังคมออนไลน์อย่างเป็นระบบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสารระหว่างครูและผู้เรียน

1.5 ด้านองค์การและการบริหาร ผู้บริหารควรกำหนดมาตรการและแนวทางในการจัดสรรอุปกรณ์ดิจิทัลให้ครูและนักเรียนสามารถเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม เพื่อสร้างโอกาสทางการเรียนรู้ที่เสมอภาคเพื่อเสริมประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรด้านดิจิทัลให้ครอบคลุมทั้งโครงสร้างพื้นฐาน ระบบความปลอดภัย และการจัดสรรทรัพยากรดิจิทัลอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

1.6 ด้านการเรียนรู้อย่างครีเอทีฟ ผู้บริหารควรส่งเสริมครูพัฒนาและวิจัยนวัตกรรมใหม่ ๆ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นรูปธรรม เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้และสร้างสรรค์วิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อพัฒนาครูให้เป็นมืออาชีพอย่างแท้จริง ควรสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตผ่านการอบรม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสร้างนวัตกรรมดิจิทัลอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

2.2 ควรศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครู โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลาย เช่นกลุ่มโรงเรียนขยายโอกาส กลุ่มโรงเรียนสังกัดการปกครองส่วนท้องถิ่น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2567). *กระจายอำนาจการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- ทัศนีย์ บุญแรง. (2561). *การพัฒนาครูในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น*. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
- ทิพวรรณ ร่มขาว, ชัชภูมิ สีชมพู, และพิมพ์กา ธรรมสิทธิ์. (2567). *บทบาทผู้บริหารในการส่งเสริมสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของครูในโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3*. วารสาร สังคมศาสตร์วิชาการ, 17(2), 138–152.
- นารินทร์ รักจิตรกุล. (2560). *การพัฒนาวิชาชีพครู*. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 11(1), 21–33
- พระครูสุนทรมหาเจติยานุรักษ์. (2567). *การพัฒนามนุษย์ในยุคดิจิทัล*. วารสารการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 และระดับชาติครั้งที่ 2, 1(1), 14.
- พัชรินทร์ โกสุมพันธ์, และชลารณ สุวรรณสัมฤทธิ์. (2567). *แนวทางการส่งเสริมบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการจัดการเรียนรู้ของครูยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2*. วารสาร มจร อุบลราชธานี, 10(1), 375–392.
- ภัทรพันธุ์ นิธิวิรัตน์สกุล, สุทธดาอนันต์โกดิน, และนัชพล คงพันธ์. (2566). *การเรียนรู้ดิจิทัลสำหรับครูยุคใหม่*. วารสาร นวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย, 7(2), 14.
- ภัทรานิช พุฒิเรืองศักดิ์. (2565). *ผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล*. วารสารบูรณาการสังคมศาสตร์และการพัฒนา, 2(2), 37–44.
- ยุภาวรัตน์ ชันติกรม. (2565). *บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศและการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ*. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 5(3), 37–51.
- รุ่ง แก้วแดง. (2564). *การวิจัยอาชีวศึกษาสู่การพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน: การวิจัยแบบบ้าน ๆ*. วารสารสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 3 (KRIS Journal), 1(1), 1–8
- วรรณรัฐ ลิ้มละมัย. (2567). *บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมทักษะความเข้าใจ และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดลพบุรี*. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
- วรรณมล ปัญญาทิพย์. (2565). *บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่*. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยพะเยา.
- วิลาสินี สุขอนันต์ (2567). *บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1*. KKU Research Journal (Graduate Studies) Humanities and Social Sciences, 13(1), 107–119.

- ศรุตตา แวสุวรรณ, และอุไร สุทธิรัมย์. (2564). บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1. วารสารร้อยแก่นสารวิชาการ (Journal of Roi Kaensarn Academi), 6(4), 176–189.
- ศุภกฤต ดิษฐสุวรรณ. (2566). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการสุวรรณภูมิ. วารสารร้อยแก่นสารวิชาการ (Journal of Roi Kaensarn Academi), 8(3), 194–214.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานปีงบประมาณ พ.ศ. 2562. สืบค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2567
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2548). มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุนีย์ มูลสุธา, สัจวาร วังแจ่ม, ทศนีย์ บุญมาภิ, และมานะ คุรุทธาโรจน์. (2567). บทบาทผู้บริหารในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, 9(1), 1067–1078.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.). New York: Harper & Row.
- UNESCO. (2018). *A global framework of reference on digital literacy skills for indicator 4.4.2*. Paris: UNESCO Institute for Statistics.